

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Neli Mešin, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje zapisničarke I ilijane Lijić, u upravnom sporu tužitelja _____ iz _____, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, nakon javne rasprave zaključene 6. veljače 2025. u nazočnosti tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, objavljene 6. ožujka 2025.,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/22-02/116, Urbroj: 376-04-22-11 od 20. veljače 2023., te da se tuženika obveže na povlačenje izjave o tome kako se "prema presudi Visokog upravnog suda Usž-1972/20 primatelj ne smije oglušiti na zaprimljenu obavijest HP-a o prispijeću pošiljke već je isti nakon zaprimanja obavijesti o prispijeću pošiljke dužan preuzeti predmetnu pošiljku, a ne neopravdano čekati drugi postupak dostave".

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, Klasa: UP/I-344-08/22-02/116, Urbroj: 376-0422-11 od 20. veljače 2023. odbijen je zahtjev tužitelja kao korisnika za rješavanje spora s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb, u vezi s rješavanjem prigovora zbog necjelovito obavljene ugovorene usluge preporučених pošiljki broj: _____,

2. Tužitelj u tužbi, kojom osporava zakonitost rješenja tuženika zbog pogrešno i nepotpunog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, u bitnom prigovara kako tuženik otvoreno i prkosno zataškava nezakonito postupanje Hrvatske pošte u ovoj pravnoj stvari vezano za tri predmetne pošiljke, protivno odredbi članka 38. Zakona o poštanskim uslugama i članka 85. Zakona o općem upravnom postupku. Tvrdi kako je u obrazloženju pobijane odluke tuženik utvrdio kako je Hrvatska pošta vezano za predmetne pošiljke _____ i _____

koje predstavljaju sudska pismena nesporno prekršila članak 38. ZUP-a jer iste uopće nije isporučila primatelju, odnosno tužitelju u ovoj pravnoj stvari na način kako je to propisano odredbama članka 85. ZUP-a, nego je navedene pošiljke vratila pošiljatelju. Tužitelj posebno ukazuje sudu kako HP sukladno članku 38. ZUP-a

sudska pismena mora dostaviti primatelju na način i uvjete uređene posebnim zakonom, koji je u ovoj pravnoj stvari ZUP, odnosno članak 85. ZUP-a, koji propisuje postupak osobne dostave, pa budući da HP nije postupila na opisani način tužitelj je opravdano i utemeljeno podnio tuženiku zahtjeve za rješavanje spora zbog obavljanja necjelovite poštanske usluge i zatražio dostavljanje cjelokupne dokumentacije vezane za navedene pošiljke. Smatra kako je tuženik manipulirao nezakonitim postupcima HP-a i tako uskratio tužitelju uvid u dokumentaciju HP-a tijekom njenog nezakonitog postupanja. Prigovara kako je tuženik utvrdio da je HP u navedenim slučajevima ipak obavila cjelovitu poštansku uslugu, iako članak 38. ZUP-a imperativno propisuje obvezu HP-a da sudska pismena mora uručiti primatelju sukladno odredbama posebnog zakona (ZUP-a u ovoj pravnoj stvari), te usprkos činjenici kako tužitelj kao primatelj uopće nije zaprimio navedene pošiljke. Navodi kako je tuženik utvrdio da je HP obavila cjelovitu poštansku uslugu jer je navedene pošiljke vratila pošiljatelju sukladno odredbi članka 37. ZPU-a. Tužitelj od suda traži da utvrdi kako se članak 37. ZPU-a ne primjenjuje u ovoj upravnoj stvari, jer se isti članak ne odnosi na dostavu sudskih pismena, pa bi primjena članka 37. ZPU-a značila kršenje članka 38. ZPU-a. Smatra kako bi u suprotnom HP imala nekakvo "diskrecijsko pravo" da bilo koje sudske pismeno može vratiti pošiljatelju umjesto da ga sukladno članku 38. ZPU-a (i članku 85. ZUP-a) dostavi primatelju, što bi dovelo do katastrofalnih posljedica po pravosuđe. Nadalje, prigovara kako tuženik uopće nije zatražio od HP-a dostavljanje dokumentacije u postupku nego je samo usvojio tzv. "izričito priznanje" HP-a, kojeg je odbio dostaviti tužitelju. Prigovara kako je tuženikovo utvrđenje prema kojem zahtjev tužitelja za dostavu dokumentacije tijekom postupka u kojem je HP obavila necjelovitu poštansku uslugu ne predstavlja jedan od razloga za podnošenje prigovora iz članka 54. stavka 1. ZPU-a nezakonito u potpunosti jer članak 54. stavak 1. ZPU-a propisuje pravo na podnošenje prigovora zbog obavljanja necjelovite poštanske usluge, pa je očit manevar tuženika da necjelovitu poštansku uslugu prikaže kao cjelovitu poštansku uslugu. Tužbenim zahtjevom traži poništenje rješenja tuženika i da se tuženika obveže na povlačenje izjave o tome kako se "prema presudi Visokog upravnog suda Usž-1972/20 primatelj ne smije oglušiti na zaprimljenu obavijest HP-a o prispijeću pošiljke već je isti nakon zaprimanja obavijesti o prispijeću pošiljke dužan preuzeti predmetnu pošiljku, a ne neopravdano čekati drugi postupak dostave".

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz članka 5. ZUP-a i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a te da je osporeno rješenje u svemu obrazloženo i u skladu sa odredbom članka 98. stavka 5. ZUP-a. U odnosu na tužbeni prigovor kako je tuženik nezakonito utvrdio da je poštanska usluga preporučene pošiljke izvršena u cijelosti, ali da ista nije izvršena na način kako je to propisano odredbama posebnog zakona, tuženik se poziva na odredbu članka 8. Općih uvjeta HP-a za obavljanje univerzalne usluge, te navodi kako je kao i u svim ranijim postupcima koji su pokrenuti od strane tužitelja u istoj pravnoj stvari, uzimajući u obzir zakonske odredbe, utvrdio kako je usluga preporučene pošiljke izvršena u cijelosti budući da je zainteresirana strana HP sukladno članku 2. stavku 1. točki 21. ZUP-a nesporno zaprimila predmetne pošiljke, usmjerila ih, prenijela i pokušala uručiti na adresu tužitelja, kojom prilikom je tužitelju nesporno ostavljena obavijest o prispijeću pošiljke, te je naznačen poštanski ured i rok u kojem se navedene pošiljke mogu preuzeti. Tužitelj nije preuzeo predmetne pošiljke te je zainteresirana strana uslijed tehnološkog propusta djelatnika HP predmetne pošiljke vratila, umjesto da je izvršila drugi pokušaj u skladu sa odredbom članka 85. ZUP-a. Navodi kako unatoč utvrđenom propustu tuženik u provedenom

postupku nije mogao tužitelju dodijeliti naknadu štete obzirom da ista nije propisana odredbama ZPU-a za navedeni propust. Nadalje, u odnosu na navode tužitelja kako je trebalo izvoditi dodatne dokaze i tražiti dostavljanje dodatne dokumentacije, tuženik ističe kako navedeno u konkretnom slučaju nije bilo svrsishodno, budući da za obje strane spora nije bila sporna činjenica da je u postupku dostave predmetnih pošiljaka došlo do propusta od strane zainteresirane strane HP, a koji se ogleda u tome da zainteresirana strana nije izvršila postupak dostave na način kako je to propisano odredbama posebnog zakona, konkretnije sukladno članku 85. ZUP-a. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja Sud je tijekom dokaznog postupka izvršio uvid u sudski spis te spis tuženog tijela dostavljen uz odgovor na tužbu.

5. U sporu je održana rasprava 6. veljače 2025., čime je dana mogućnost strankama da se sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 36/24., dalje u tekstu ZUS-a) očituju o činjenicama i pravnim pitanjima odlučnim za rješenje ove upravne stvari.

6. Temeljem provedenih dokaza tijekom upravnog postupka kao i tijekom ovog spora, te nakon razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 114. stavka 3. i 4. ZUS-a, Sud je ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Iz spisa upravnog postupka proizlazi kako je tužitelj dana 2. i 3. siječnja 2022. te 8. i 15. prosinca 2022. podnio zahtjeve za rješavanje spora s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatskom poštom d.d. Zagreb u vezi prigovora zbog necjelovito obavljene ugovorene usluge preporučene pošiljke broj:

u skladu sa odredbom članka 55. Zakona o poštanskim uslugama ("Narodne novine" broj: 144/12, 153/13, 78/15, 110/19.).

8. U postupku je zatraženo očitovanje od HP-Hrvatske pošte d.d. Zagreb, te je temeljem istog i dokumentacije koja je priložena spisu, nesporno utvrđeno kako su pošiljke broj: predstavljale sudska pismena, za koje se dostava obavlja na način kako je to propisano člankom 85. ZUP-a te je prilikom dostave istih učinjen propust, koji se ogleda u tome da predmetne pošiljke u sustavu HP nisu bile evidentirane kao sudsko pismo već kao preporučene pošiljke zbog čega je korisniku ostavljena obavijest o prispjeću pošiljke koja nije sadržavala dio podataka koji su propisani člankom 85. stavkom 2. ZUP-a, odnosno na istim nije bilo naznačeno kada će se izvršiti postupak druge dostave.

9. Tuženo tijelo je pozivom na odredbu članka 2. stavka 1. točke 21. Zakona o poštanskim uslugama utvrdilo kako je neovisno o učinjenom propustu HP, koji se odnosi na nepotpuno ispisivanje podataka koji su zahtijevani odredbama posebnog zakona, svi elementi iz navedene odredbe su ispunjeni, te je pošiljka broj: tužitelju uručena 18. listopada 2022. a pošiljka broj: uručena mu je 2. studenoga 2022., slijedom čega je jasno kako se u konkretnom slučaju ne radi o necjelovito obavljenoj usluzi.

10. Nadalje, u provedenom upravnim postupku, temeljem očitovanja HP Hrvatske pošte d.d. Zagreb, nesporno je utvrđeno kako se kod pošiljki broj:

radilo o sudskom pismenu iz članka 8. Općih uvjeta HP te je prilikom dostave predmetnih pošiljki učinjen tehnološki propust koji se ogleda u tome da su navedene pošiljke kao preporučene pošiljke, sukladno odredbama članka 37. Zakona o poštanskim uslugama bile vraćene pošiljatelju umjesto da su iste, sukladno članku 85. stavka 3. ZUP-a bile ostavljene u kućnom kovčežiću ili pretincu ili ako toga nema, na vratima ili drugom za primatelja vidljivom mjestu, dakle, utvrđeno je

kako HP u konkretnom slučaju nije izvršio ugovorene poštanske usluge sukladno članku 38. Zakona o poštanskim uslugama na način kako je to propisano odredbom članka 85. ZUP-a. Utvrđeno je kako u konkretnom slučaju ne postoji zakonska osnova po kojoj bi se tužitelju kao korisniku dodijelila naknada štete, budući ista nije predviđena odredbama članka 56. i 57. Zakona o poštanskim uslugama.

11. Tuženo tijelo je utvrdilo kako se u konkretnom slučaju ne radi o necjelovito obavljenoj usluzi, kako to tužitelj smatra, obzirom da je HP izvršio sve sastavne dijelove poštanske usluge preporučene pošiljke, međutim, uručenje predmetnih pošiljki nije dostavljeno na način kako je to propisano odredbama posebnog zakona već je isto kao obična preporučena pošiljka vraćena pošiljatelju prema odredbi članka 37. Zakona o poštanskim uslugama.

12. Tuženo tijelo je u odnosu na dio zahtjeva tužitelja za dostavom cjelokupne dokumentacije temeljem koje je utvrđeno neobavljanje ugovorene poštanske usluge na način kako je to propisano odredbama posebnog zakona, utvrđuje kako isti ne predstavlja jedan od razloga koji su člankom 54. Zakona o poštanskim uslugama propisani za podnošenje prigovora, niti je istom bilo moguće udovoljiti iz razloga što je navedeni propust utvrđen na temelju izričitog priznanja HP i na temelju dokumentacije koju je dostavio sam korisnik, ovdje tužitelj, a neovisno o navedenom, tužitelj kao korisnik detaljne informacije vezano za pojedine postupke dostave može naći na internetskoj stranici <https://posiljka.posta.hr/>.

13. Slijedom navedenoga, tuženo tijelo je osporenim rješenjem odbilo zahtjev tužitelja kao korisnika za rješavanje spora s davateljem poštanskih usluga HP Hrvatska pošta d.d. Zagreb, u vezi s rješavanjem prigovora zbog necjelovito obavljene ugovorene usluge spomenutih preporučenih pošiljki.

14. U smislu odredbe članka 2. stavka 1. točke 21. Zakona o poštanskim uslugama *poštanska usluga* je usluga koja uključuje svako postupanje s poštanskim pošiljkama od strane davatelja poštanskih usluga, a osobito prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanskih pošiljaka u unutarnjem ili međunarodnom poštanskom prometu.

15. Odredbom članka 54. stavkom 1. Zakona o poštanskim uslugama propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje poštanske pošiljke ili u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu. Stavkom 5. istog članka propisano je da na pisani odgovor davatelja poštanskih usluga korisnik poštanskih usluga ima pravo podnijeti pritužbu (reklamaciju) povjerenstvu za pritužbe potrošača pri davatelju poštanskih usluga u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora. Povjerenstvo za pritužbe potrošača davatelja poštanskih usluga obvezno je dostaviti pisani odgovor korisniku poštanskih usluga u roku od 30 dana od dana zaprimanja njegove pritužbe.

16. Odredbom članka 55. stavkom 1. Zakona o poštanskim uslugama propisano je da u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Stavkom 5. istog članka propisano je da davatelj poštanskih usluga obvezan je sudjelovati u postupcima rješavanja sporova iz stavka 1. ovoga članka i u potpunosti surađivati s Agencijom u svrhu rješenja spora, te dostavljati Agenciji sve potrebne podatke, dokumentaciju i očitovanja. Stavkom 6. istog članka propisano je da nakon

zaprimljenog prijedloga Povjerenstva iz stavka 3. ovoga članka Agencija odlukom rješava spor iz stavka 1. ovoga članka na temelju podataka, dokumentacije i očitovanja stranaka u postupku, u pravilu bez provođenja usmene rasprave. Stavkom 7. istog članka propisano je da Agencija donosi odluku o rješenju spora iz stavka 1. ovoga članka u najkraćem mogućem roku, a najkasnije u roku od četiri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva za rješavanje tog spora. Stavkom 8. istog članka propisano je da odluka Agencije o rješenju spora iz stavka 1. ovoga članka mora biti detaljno obrazložena, a objavljuje se u skladu s odredbama zakona kojim je uređeno područje elektroničkih komunikacija.

17. Odredbom članka 56. stavkom 2. točkom 3. Zakona o poštanskim uslugama propisano je da u unutarnjem prometu davatelj poštanskih usluga odgovara u slučaju kada nije obavio uslugu ili uslugu nije obavio u cijelosti.

18. Odredbom članka 57. stavkom 1. Zakona o poštanskim uslugama propisano je da pošiljatelj ili druga ovlaštena osoba može u roku od 30 dana od dana primitka prihvaćenog prigovora iz članka 54. stavka 4., ili prihvaćene pritužbe iz članka 54. stavka 5., ili odluke Agencije iz članka 55. stavka 7. ovoga Zakona, kojom je spor riješen u korist korisnika poštanskih usluga, davatelju poštanskih usluga podnijeti zahtjev za naknadu štete. Stavkom 3. istog članka propisano je da kada poštanska usluga nije obavljena, davatelj poštanskih usluga obavezan je vratiti naplaćenu cijenu poštanske usluge.

19. Analizom cjelokupnog spisa predmeta, ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja, Sud cijeni kako navodima iz tužbe pravilnost u upravnom postupku utvrđenog činjeničnog stanja nije dovedena u pitanje, kao niti primjena materijalnog prava.

20. Prema ocjeni ovog Suda, pravilno je tuženo tijelo ocijenilo neosnovanim zahtjev tužitelja da bi se radilo o necjelovitoj poštanskoj usluzi u slučaju uručenja pošiljki broj: _____, obzirom kako je pošiljka broj: _____

tužitelju uručena 18. listopada 2022. a pošiljka broj: _____ uručena 2. studenoga 2022., te je neovisno o učinjenom propustu pružatelja usluge HP-a, koji se odnosio na nepotpuno ispisivanje podataka koji su zahtijevani odredbama posebnog zakona, pružatelj usluge HP prilikom dostave spomenutih pismena, ispunio sve elemente poštanske usluge propisane odredbom članka 2. stavka 1. točke 21. Zakona o poštanskim, kako je to pravilno tužno tijelo utvrdilo.

21. Također, pravilnim ovaj Sud ocjenjuje utvrđenje tuženog tijela u slučaju pošiljki broj: _____ kako je usluga preporučene pošiljke izvršena u cijelosti budući da je pružatelj usluge HP sukladno članku 2. stavku 1. točki 21. Zakona o poštanskim uslugama nesporno zaprimila predmetne pošiljke, usmjerila ih, prenijela i pokušala uručiti na adresu tužitelja, kojom prilikom je tužitelju nesporno ostavljena obavijest o prispjeću pošiljke, te je naznačen poštanski ured i rok u kojem se navedene pošiljke mogu preuzeti, međutim, tužitelj nije preuzeo predmetne pošiljke te je pružatelj usluge HP, uslijed tehnološkog propusta djelatnika HP predmetne pošiljke vratila, umjesto da je izvršila drugi pokušaj u skladu sa odredbom članka 85. ZUP-a, a kojim propustom tužitelju nije nastupila nikakva šteta, niti je tuženik u provedenom postupku mogao tužitelju dodijeliti naknadu štete obzirom da ista nije propisana odredbama Zakona o poštanskim uslugama za navedeni propust. Stoga, pravni interes za ulaganje prigovora zbog propusta i povrata pošiljke pošiljatelju imao je pošiljatelj, koji je u smislu odredbe članka 57. stavka 3. Zakona o poštanskim uslugama imao pravo tražiti vraćanje naplaćene cijene poštanske usluge, a ne tužitelj.

22. U odnosu na prigovor tužitelja kako tuženik uopće nije zatražio od HP-a dostavljanje dokumentacije u postupku nego je samo usvojio tzv. "izričito priznanje"

HP-a, kojeg je odbio dostaviti tužitelju, valja kazati kako iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tuženo tijelo činjenično stanje utvrdilo na temelju očitovanja HP-a kao i dokumentacije koju je tužitelj dostavio u spis, te obzirom kako za obje strane spora nije bila sporna činjenica da je u postupku dostave predmetnih pošiljaka došlo do propusta od strane HP, prema ocjeni ovog Suda, nije trebalo izvoditi dodatne dokaze i tražiti dostavljanje dodatne dokumentacije. Stoga, navedeni prigovor ovaj Sud ocjenjuje neosnovanim.

23. Naposljetku, u odnosu na primjedbu tužitelja vezano za zakazivanje ročišta jer da isto nije zatražio u tužbi, valja kazati kako je tužitelj u tužbi prigovorio pravilnosti utvrđenog činjeničnog stanja, zbog čega je Sud u skladu sa odredbom članka 7. ZUS-a, koja kao pravilo propisuje da sud u upravnom sporu odlučuje na temelju usmene, neposredne i javne rasprave, dok odluku u upravnom sporu bez održavanja rasprave može donijeti samo u slučajevima propisanim člankom 98. ZUS-a. Kako je tužitelj u tužbi naveo da osporava činjenično stanje utvrđeno u upravnom postupku, to Sud u smislu odredbe članka 98. stavka 4. ZUS-a spor nije mogao riješiti bez rasprave, a tužitelj u tužbi izrijekom nije naveo kako ne traži održavanje glavne rasprave u smislu odredbe članka 98. stavka 5. ZUS-a. Održavanjem glavne rasprave tužitelju je omogućeno pravo na pristup sudu, dakle, ničim nisu povrijeđena njegova prava.

24. Imajući u vidu sve naprijed navedeno, Sud ocjenjuje osporeno rješenje zakonitim, te se prigovori tužitelja otklanjaju kao neosnovani.

25. Slijedom navedenoga, prema ocjeni Suda osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, pa je valjalo na temelju članka 116. stavka 1. ZUS-a, odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan i odlučiti kao u izreci presude.

U Splitu, 6. ožujka 2025.

S U T K I N J A

Nela Mešin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku 15 dana od dana dostave presude (članak 131. ZUS-a). Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 126. stavak 6. ZUS-a).

DNA:

1. Tužitelju
2. Tuženiku Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9,
3. U spis
4. Kalendar 30 dana